

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

Cap. XLI. An privilegium exspiret per morte[m] concedentis, & quomodo perdatur per non usu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

Signif. Præterea spectanda est materia subiecta: nam, ad illam solent verba accommodari uti & omnes circumstantiæ Personarum, & Causarum, diligenter attendendæ sunt: nam hæc omnia conferunt ad mentem Principis intelligendam. ut docet Baldus, Jason, & alii.

CAPUT XLI.

An Privilegium expiret, per mortem Concedentis, & quomodo perdatur per non usum?

Privilegium semel ritè comparatum, non cessat, vel amittitur, per mortem Concedentis, per se, & ut spectat ad defectum & carentiam causæ efficientis. cap. Si super gratiâ de offic. Delegati in 6. Et cap. Is, cui nulla, de Præb. l. in 6. Et est hæc generalis Regula, juxta omnes Juristas, habetque locum in omni Privilegio, etiam si deroget Juri communi, vel alicujus Tertii. Ita Suarez li. 8. de LEGIBUS, cap. 31. n. 2. quia Jura absolute loquuntur de gratiâ, & non distinguunt inter eam, quæ Alteri præjudicat: Ergo & nos distinguere non debemus. Immo, quamvis Privilegiarius, nondum inceperit uti istâ gratiâ, & adhuc res sit integra, equidem gratia manet. Ita Archid., Rebuffus, Navarrus, Sanchez, & alii.

M 6

Sicuti

Sicuti aliquis potest impetrare Privilegium, sic etiam potest renunciare, nisi vergat in Præjudicium superioris vel Tertii, & etiam potest perdere Privilegium, per non usum. Ita docet Innocentius, Panormitanus, Decius, Felinus, & alii in cap. cum accessisset, de Constit.

Hic autem modus amissionis Privilegii, tantum locum habet, in Privilegiis affirmativis, quæ aliquid faciendum indulgent. Duobus autem modis potest contingere, ut aliquis, non utatur huiusmodi Privilegio, quorum unus dicitur mere Negativus, alter Privatius, seu omissivus.

Priori modo non exequitur quis Privilegium, quando oportunitas, aut occasio, pro qua datum est, non occurrit, & ideo talis non usus, quancumque tempore continetur, non sufficit ad amissionem Privilegii, quia non est morale Judicium voluntatis, renunciandi Privilegio. Ita sentiunt Baldus, Menochius, Panormitanus, & alii.

Alius modus, non utendi Privilegio affirmativo, est, quando in propria occasione, & pro eo tempore, quo concessum est, omitteritur eius usus, & talis vocatur usus omissivus, vel privatius, & censetur aliquod morale indicium voluntatis, renunciandi Privilegio. Ita Suarez dicto libro, cap. 34. Pri-

Privilegia, quæ redundant in gravamen, & quasi servitutem aliorum, eatenus possunt Præscriptione amitti, per non usum Privilegii, quatenus alij possunt contra illum præscribere. Sic Auctores supra citati.

Quæ vero non cedunt in aliorum gravamen, sed sunt favores speciales, non amittuntur per non usum, vel aliorum Præscriptionem: possunt tamen hæc per tacitam renunciationem amitti, si interpretatio talis voluntatis sufficienter ex jure constet. Suarez cit. lib. cap. 34. n. 177.

Quanti vero temporis non usus sit necessarius, & requiratur, ut Privilegium amittatur, variant Doctores, Bartolus, Rebuffus, Felling, & alij dicunt, requiri, & sufficere decennium. Alij dicunt, ut alius contra Privilegium præscribat, ob non usum nullum esse tempus in jure determinatum, in ipso non usu, ad amittendum Privilegium, seu ex parte Privilegii: sed illud tempus esse necessarium, & sufficere, quod ex parte alterius tertij fuerit determinatum ad præscribendum, contra hunc vel illum, quod solet esse jure ordinario, decem annorum inter Præsentes, viginti inter absentes. Aut extraordinario, vel speciali jure, requiritur tempus triginta vel quadraginta annorum, cap. cum accessis

set de Constit. & generaliter proceditur, in Ecclesiasticis, vel locis pijs, cap. illud de præsc. quia in huiusmodi casu Privilegium non amittitur formaliter per non usum, sed vi Præscriptionis alterius, contra personam nõ utentem. Ita Suarez lib. 7. de L. E. G. cap. 34. n. 20.

Privilegium quoque amittitur, per contrarium usum, si circumstantiæ necessariæ concurrant, si actus sint ipsius Privilegij. Secus vero, si sint alterius, pro quo non est datum Privilegium. Ita Glossa in cap. Gratium de offic. Deleg. Bartolus, Jason, & alij.

Non tamen omittitur Privilegium, per usum ei contrarium, quo ad usum futuri temporis, seu quo ad totam facultatem Privilegij, per solam tacitam renunciationem, sed debet legitima Præscriptio contra Privilegiatum intercedere. Ita ex Lopez in l. 24. tit. 18. Suarez cit. loco cap. 35. n. 10. Quia per solam contraventionem Privilegij non censetur quis, eidem prorsus renuntiare, nisi in eo, in quo venit contra Privilegium non in perpetuum, sed tantum hic & nunc, & in tali particulaci materia.

Hinc non amittitur Privilegium simpliciter per unam contraventionem, sed secundum

dum quid, quo ad talem actum, si ab ipso Privilegiario, vel ejus auctoritate, scientia & voluntate fiat. Ita ex Lopez in lib. 42. docet Suarez.

Quantum vero tempus sit necessarium, ut amittatur Privilegium per contrarium usum, illud explicandum est, per viam Præscriptionis. Hoc autem est decem annorum inter presentes & viginti inter absentes, nam hoc requiritur in servitutibus & juribus incorporalibus. Covarruyas l. i. var. Res. cap. 17. & Alij.

C A P U T XXXII.

An Privilegia semel concessa revocari possint.

Privilegium concessum non subdito, & ab eo acceptatum, est irrevocabile, subdito vero concessum est revocabile à concedente. Ita Canonistæ in cap. Novit. de Judicio, Innocentius, Panormitanus, Decius, Hostiensis & alij.

Prior pars probatur: quia Privilegium non subdito concessum, & ab eo acceptatum transit in contractum. Ergo non potest revocari quia nullus Princeps habet Jus, privandi non subditum rebus suis, & legitime acquisitis, undecunque ad illum pervenerint. Quod vero de revocatione privilegij subdito

con-